

دوشنبه 5 خرداد 1399 - 2 شوال 1441 - 25 می 2020

اولین اکتشاف نفت در ایران (1287 ش)

اولین اکتشاف نفت در ایران (1287 ش)، در پنجم خردادماه 1287 ش برابر با 26 می 1908 م در حالی که عملیات اکتشاف نفت به یأس تبدیل شده بود، نخستین چاه نفت ایران در شهرستان مسجد سلیمان از شهرهای استان خوزستان در عمق 600 متری زمین به نفت رسید و نفت تا ارتفاع 25 متر از سطح زمین فوران کرد. این واقعه، باعث شد که امپراتوری انگلیس، جهت حفظ منابع نفتی، اقدام به احداث و گسترش تأسیسات عظیم استخراج، تصفیه، صدور نفت و تولیدات نفتی در جنوب ایران نماید. یک سال بعد ساخت پالایشگاهی در این منطقه آغاز شد و به بنا نهادن شهر آبادان منجر گردید و پالایشگاه آبادان، برای مدت‌های طولانی بزرگ‌ترین پالایشگاه جهان به شمار می‌رفت. شهر مسجد سلیمان از نظر وجود معادن و تأسیسات نفتی از اهمیت بسیاری برخوردار است و تاکنون بیش از 250 حلقه چاه نفت در آن حفر شده است. یکی از نویسندگان انگلیسی در این باره نوشته است: "به این ترتیب، صنعتی آغاز شد که در طی دو جنگ جهانی، نیروی دریایی انگلستان را نجات داد ولی برای ایران زحمتی ایجاد کرد که از مجموع مزاحمت‌های دولت‌های دیگر، بیشتر بود".

آغاز محدد جنگ‌های عراق، در اوج جنگ تحمیلی (1364 ش)، رژیم بعثی عراق، در طول هشت سال دفاع مقدس غیور مردان سپاه اسلام، همواره پس از شکست در جبهه‌های جنگ و از کف دادن بخشی از مواضع خود، از درماندگی، تنها راه چاره را در بمباران مناطق مسکونی و غیرنظامی می‌دید و به این روش غیرانسانی متوسل می‌شد تا به زعم خود، شکستش را پنهان کند. با فرار بعثیان به عمق خاک عراق و خارج شدن شهرهای زیادی از زیر آتش توپخانه و موشک‌های بُرد متوسط عراق، ابرقدرت‌ها، موشک‌های با بُرد بلند در اختیار رژیم بعث گذاشتند و بار دیگر، سیاست بمباران مناطق مسکونی، از سر گرفته شد. در جریان این بمباران‌ها، عده زیادی از مردم بی‌گناه در شهرهای مختلف کشور به خاک و خون کشیده شدند و برگ ننگین دیگری به کارنامه سیاه رژیم بعث و حامیانِ مزور آنان اضافه گشت. در این میان به منظور مقابله به مثل، خلبانان متهور ایرانی نیز، بارها مناطق حساس و استراتژیک عراق را هدف حمله خود قرار دادند.

دربار دکت "علی اکبر سیاسی"، بنیانگذار و پدر روانشناسی، جدید ایران (1369 ش)، در روزگار احمدشاه قاجار، علی اکبر سیاسی در سال 1273 ش در تهران به دنیا آمد. پس از اتمام تحصیلات دانشگاهی، در روزگار احمدشاه قاجار، در امتحانات اعزام دانشجوی به خارج، شاگرد اول شد و بعدها در فرانسه دکترای علوم تربیتی و روانشناسی گرفت. علی اکبر سیاسی تحت تأثیر جریان‌های فکری و اجتماعی ناشی از زندگی در اروپا، با چند تن از دوستانش که در فرنگ تحصیل کرده بودند، حزب ایران جوان را تأسیس کرد. او پس از بازگشت از اروپا به تدریس در مدرسه دارالفنون، نظام و علوم سیاسی پرداخت و با تأسیس دانشگاه تهران به استادی این دانشگاه نائل آمد. وی بعدها که انجمن روانشناسی ایران تأسیس شد به ریاست آن انجمن برگزیده شد و ریاست مؤسسه روانشناسی دانشگاه تهران را برعهده گرفت. دکتر سیاسی همچنین مدت دوازده سال ریاست دانشگاه تهران را به عهده داشت. دکتر سیاسی، وزیر فرهنگ در دولت احمد قوام و علی سهیلی و نیز وزیر مشاور در هیئت دولت مرتضی قلی بیات، وزیر فرهنگ دولت ابراهیم حکیمی و وزیر امور خارجه دولت ساعد بود. او در پایه‌گذاری یونسکو همکاری داشت و عضو فرهنگستان ایران و شورای عالی فرهنگ بود. وی پس از کناره‌گیری از ریاست دانشگاه، با استادی و تدریس در دانشکده ادبیات خدمت می‌کرد و به مقام استادی ممتاز رسید. دکتر سیاسی، ده سال پایانی عمر را در اروپا و آمریکا زندگی می‌کرد و به کارهای علمی می‌پرداخت. از دکتر سیاسی آثار متعددی بر جای مانده که اصول روانشناسی، روانشناسی پرورشی، روانشناسی جدید، منطق و فلسفه، هوش و خرد و... از آن جمله‌اند. وی اصول روانشناسی جدید را در ایران بنیاد نهاد، از این رube نام بنیانگذار و پدر روانشناسی جدید در ایران معروف می‌باشد. دکتر علی اکبر سیاسی پس از سالیانی که در اروپا زندگی می‌کرد، در سال 1368 به ایران بازگشت و سرانجام در خرداد 1369 در 96 سالگی در تهران درگذشت.

دربار دکت حکیم و متکلم شمس "امام فخر رازی" (606 ق)، فخرالدین محمد بن عمر رازی معروف به امام فخر رازی در سال 544 قمری در ری به دنیا آمد. او از علما، حکما و متکلمان معروف اسلام است. اعتراض‌ها و شک‌های فراوان وی در مورد مسائل مختلف سبب شد که او را "امام المشککین" بنامند. فخر رازی با آن همه تیّج علمی، شبهه‌های بسیار سختی در دین وارد می‌کرد و خود از حلّ آن‌ها عاجز می‌ماند. وی عاقبت به خوارزم رفت و با علمای آن سامان به مذاکرات دینی پرداخت. پس از طرح شبهات خود، از جانب بزرگان شهر، از آن دیار اخراج گردید. فخر رازی سپس به ماوراءالنهر عزیمت نمود و باز به همان سبب تبعید شد و سرانجام به ری رفت و در همان جا ماندگار گردید. در حلقه‌های درس فخر رازی بیش از دو هزار تن از فقها، به تحصیل علوم می‌پرداختند. ایشان در علم کلام، از مذهب اشعری و در فقه، از مذهب شافعی

درگذشت "امام بخاری" محدث بزرگ اهل سنت (256 ق هـ)، ابو عبد الله محمد بن اسماعیل بن ابراهیم مشهور به امام بخاری از محدثین بزرگ و مورد اعتماد راویان حدیث می باشد. وی جهت تحصیل و تصحیح احادیث نبوی به سرزمین های بسیاری سفر کرد و از بزرگان حدیث استفاده نمود. کتاب جامع صحیح معروف به صحیح بخاری، یکی از معروف ترین کتب حدیثی اهل سنت و شیعه، توسط امام بخاری تدوین گشته است. الادب المفرد، تاریخ اوسط و السنن نیز از اوست. خودکشی "هاینریش هیملر"، رئیس سازمان اطلاعات و امنیت آلمان نازی (1945 م) هاینریش هیملر از سران جنایت رژیم نازی در 7 نوامبر 1900 م در شهر مونیخ آلمان به دنیا آمد. وی از خانواده ای اشرافی بود اما برای امرار معاش به مشاغل گوناگون دست زد و در جریان تأسیس حزب نازی از نخستین اعضای آن شد. هیملر در سال 1929 م به ریاست گروه پلیس سیاسی نظامی آلمان موسوم به اس ای اس رسید. ایدئولوژی ناسیونال سوسیالیسم مبتنی بر تفوق و برتری نژاد آریایی و سرکوب دشمنان داخلی و خارجی آلمان به رهبری یک پیشوا بود و هیملر نیز در پست های گوناگون خود، این تفکر و ایدئولوژی را دنبال می کرد. هیملر در سال 1936 به ریاست شهربانی آلمان رسید و در سال های میان جنگ جهانی دوم به وزارت کشور منصوب گردید. وی در تمامی دوران مسئولیت های مختلف و گوناگونی که برعهده داشت با بی رحمی و شدت عمل هرچه بیشتر رفتار می کرد و دامنه این برخورد آنچنان گسترده بود که حزب نازی نیز تابع نظرات آن شده بود. هاینریش هیملر در این زمان از سفارت ترین افراد حزب نازی به شمار می رفت و عامل شکنجه و قتل عده بسیاری از انسان ها در اردوگاه های مرگ بود. در واقع در چند سال آخر حکومت نازی ها بر آلمان، هیملر به سان یک دیکتاتور واقعی رفتار می کرد و حتی رؤسا و کارگردانان حزبی را هم دچار وحشت و اضطراب کرده بود. با این همه، وی در آستانه شکست آلمان در جنگ جهانی دوم، در آوریل 1945 م به متفقین پیشنهاد داد که آلمان بین انگلستان و فرانسه تقسیم شود ولی متفقین این پیشنهاد را نپذیرفتند. وی یک ماه پس از آن توسط نیروهای انگلیسی بازداشت گردید، اما قبل از رسیدگی به جرائمش به وسیله سیانور خودکشی کرد و در 25 ماه مه 1945 م در 45 سالگی به عمرش خاتمه داد.

پیروی می نمود و به اکثر علوم زمان خود احاطه داشته، کسی توانایی مناظره با او را نداشت. از امام فخر رازی، ده ها اثر نفیس به جای مانده که مفاتیح الغیب یا تفسیر کبیر، عصمة الانبیاء، اسرار التَّجُوم و تحصیل الحق و... از آن جمله اند. امام فخر رازی در سال 606 قمری در 62 سالگی در شهر هرات درگذشت.